

RIMŠA BRONIUS

Poetas, tremtinys **Bronius Rimša** gimė 1894 m. rugpjūčio 5/17 d. Melaikiškyje (Šimonių vls.) turtingų ūkininkų Kazimiero ir Sofijos Rimšų šeimoje. Mokėsi Kupiškyje, įstojo į Kauno kunigų seminariją. Prasidėjus Pirmajam pasauliniam karui paliko seminariją ir pasitraukė į Rusiją. Gyveno Petrograde, dalyvavo Lietuvių draugijos nukentėjusiems dėl karo šelpti veikloje. Po trejų metų grįžo iš Rusijos ir apsigyveno Kaune, dirbo redakcijoje, girininku. Po poros metų grįžo į tėviškę, gyveno kartu su brolio Vlodo šeima. Žemė B. Rimšai nerūpėjo, jis daug skaitė ir rašė eilėraščius, vaikščiodavo po netoli namų buvusią Kepurinės pelkę. Savo išvaizda ir gyvenimo būdu skyrėsi nuo kitų kaimo žmonių, daugelis jį laikė keistuoliu. Visą laiką svajojo išleisti poezijos knygą. Atrinko apie 300 eilėraščių ir išsiuntė leidyklai. 1940 m. pasirodė knyga „Ant beržo tošies“, kurioje 150 eilėraščių ir poema „Kepurinis“ – apie Kepurinės pelkę. Žavi puikus gamtos pažinimas, žvėrelių, medžių, krūmų, žolių ir gėlių taiklūs apibūdinimai. Eilėraščiai paprasti ir nuoširdūs, daugiausiai apie konkrečias vietas, jose gyvenusius žmones, įvykius, gamtą, nuskamba tikėjimo Dievu, gyvenimo prasmės motyvai. Antrojo pasaulinio karo metus praleido gimtinėje, rašė eilėraščius, vėl norėjo leisti knygą. Jau pokario metais kažkas iš sovietinių aktyvistų žadėjo padėti išleisti knygą, paėmė daug eilėraščių. Pažadas nebuvo ištesėtas, o visi eilėraščiai dingo. Rimšos jautė ir buvo įspėti, kad juos gali ištremti – turėjo daug žemės, užeidavo partizanai. 1949 03 25 B. Rimša buvo ištremtas į Irkutsko srities Godolėjos kaimą. 1956 m. grįžęs iš tremties gyveno tėviškėje, nuo 1967 m. – Aknystų (Anykščių r.), vėliau – Aukštelkės (Šiaulių r.) senelių namuose, kur ir mirė 1975 m. liepos 3 d. Palaidotas Šimonių kapinėse.